

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8904/2024
29.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог „SVEA FINANCE“ ДОО Београд, кога заступа пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца АА из села ..., град ..., чији је пуномоћник Петар Митић, адвокат из ..., ради исплате по тужби и накнаде штете и враћања менице по противтужби, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 849/2023 од 22.11.2023. године, у седници одржаној 29.05.2024. године донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 849/2023 од 22.11.2023. године у потврђујућем делу (став први изреке), као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 849/2023 од 22.11.2023. године у потврђујућем делу (став први изреке).

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 177/20 од 29.11.2022. године, ставом првим изреке, одржано је у целости на снази решење Основног суда у Врању ИИв 220/2019 од 14.05.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев којим је тужени тражио да се обавезе тужилац да му врати меницу број од 20.05.2008. године и да му на име накнаде материјалне штете исплати износ од 160.830,00 динара, као и да му накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 179.224,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 116.250,00 динара за период од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 849/2023 од 22.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је остављено на снази решење о извршењу

Основног суда у Врању ИИв 220/2019 од 14.05.2019. године за износ главног дуга од 1.234.782,88 динара и за досуђену законску затезну камату на износ главног дуга од 797.340,23 динара и на износ уговорене камате од 9.718,58 динара, као и у ставовима другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке који се односи на досуђену законску затезну камату на износ од 427.724,07 динара, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да на износ обрачунате затезне камате од 427.724,07 динара плати законску затезну камату почев од 07.05.2019. године до исплате и у овом делу је укинута решење о извршењу Основног суда у Врању ИИв 220/2019 од 14.05.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у потврђујућем делу из става првог изреке, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешене примене материјалног права, са предлогом да се о његовој ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник Републике Србије“, бр.72/11... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из члана 404. став 1. за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачење права.

Наиме, предмет тражене правне заштите по тужби о коме је одлучено побијаним делом правноснажном пресудом је исплата по основу менице као средства обезбеђења уговора о кредиту који је закључила предузетничка радња чији је тужени оснивач. О тужбеном захтеву тужиоца судови су одлучили применом материјалног права из чланова 262, 277 и 997. Закона о облигационим односима, као и члана 78. Закона о меници, код утврђења да је тужени јемац платац по уговору о јемству и да је потписао сопствену бланко меницу са клаузуом „без протеста“, а да је уговор о кредиту за које је јемчио и дао меницу као средство обезбеђења раскинут због неизмиравања обавеза корисника кредита, уз оцену неоснованости приговора застарелости потраживања код утврђења да није протекао десетогодишњи рок застарелости из члана 371. Закона о облигационим односима. Тужилац је уз ревизију доставио одлуку Врховног суда Србије из 1986. године и Вишег трговинског суда из 2006. године које не указује на супротно одлучивању судова у истој чињенично-правној ствари, тако да нема потребе за уједначавањем судске праксе.

Како правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом као у овом случају зависи од оцене доказа и утврђеног чињеничног стања, што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Иницијални акт - предлог за извршење у овој правној ствари поднет је 13.05.2019. године и вредност предмета спора је 1.234.782,88 динара. Противтужба је поднета 23.03.2021. године и вредност предмета спора је 148.830,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору за исплату новчаног износа и предају менице, те да вредност предмета спора ни по предлогу за извршење ни по противтужби не прелази законом прописани новчани цензус за дозвољеност ревизије из члана 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да је ревизија туженог недозвољена.

Из изложених разлога, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић